Какъ се е говорило что въ старини
нѣщо и когато какъ сее въ всичко по-
подобрение дирекциравнѣ не искамъ
Нова всѣко днесъ обществуване и ходѣ-
ма на чадъ отъ народа особенно-
произношение не чуждо или се мѣ-
ждо на чисто и покривенко това въ
изучна бъгария на многодѣла гласъ
въ на кто се чие ?

И въ книж. падеж на лично лѣчо
лесно на заразлика отъ да
какъ Бъл. ди въ видѣ, да кажа кажатъ
и дадъ ди ни кажатъ да ни дадатъ
~~а въ~~ Западни, разлог изглеме
ло и до видѣ книжовнѣско-се
чие кажо, да не викатъ дане пи-
шатъ
Какъ се чие то и въ глаголите лѣ-
ма, давамъ, ~~а~~ това е много по общо
това е изрѣдко
Въ прѣчисо се чие и кажо о-имаш
стоино гледано.
Въ ~~западни~~ източни въ старини отсе обор-
дено още и въ корените не разли-
чава камъкъ, ремъкъ, пламъкъ
кѣна (въ Ресия.) кѣдамъ, кѣсамъ)
рѣтъ) тѣмкамъ, бъчкамъ кожо не
Западъ произнасѣ камъкъ, ремъкъ
пламъкъ, кина, ридъ, тѣмкамъ бъ-
камъ
Въ пламенски и Ѳкои села кѣдѣ ве-
лесъ до Охридъ подирѣ г. К. Х. сечие
гласъ не до сущъ кажо и по тѣ тѣто
и по тѣ твѣрдо но не и кажо ѣ и напреду
~~а и~~ сиво и Ѳкоичъ рѣкы не пр. ра-
кѣ, или подобно на окъ гласъ кожо
въ чекъ Дружане и кѣдѣ пломенско
се чие въ дружѣ пломенѣ, раз-
градѣ.
Въ Сѣрско, въ Ѳкои пламенски се
на, кѣдѣ хрисчоъ и кѣговачъ освѣнъ
подирѣ г. нѣдѣ но и въ вичъ твѣрдѣ
окончания въ то се изговаря кажо

61

Ны-ва-ве
Ны-на-не.

пѣхтя пѣхтя.
дѣхтя дъхтя
Бѣлгарія — Бѣлгария — Бѣлгария
Бѣлгарин — Бѣлгарин
тѣмкам тѣмкам
камъкъ, пламъкъ, ремъкъ — ъ-ѣ-
разгѣвам — разгъвам.
гѣвкав — гъвкав.
бѣрѣя — бръсна бричам
бритва — бръсначъ
кѣна, кѣна кѣдам кѣсам
гостѣвам се — гостъвам се
тѣмкам тъмкам
бѣмкам бъмкам
рѣдам ръдам

по пламъ отъ Солунъ кѣдѣ сѣрѣ въ солунско
окрѣжие бѣлг. села высока, сухо и Ѳарово т. е.
IV, VII дѣ и что кажо я и какъ я на дѣ
кѣчкя (кичка) кѣчкѣ (кичкамъ) окы (окъ) Ѳна ок
ѣвѣ окя (оки) двѣ рѣкы (двѣ рѣки) три Ниви (три